

PRESENTACIÓ

Joan Maragall pot tenir lectures molt allunyades de la primordial, que és la literària. En aquest cas la visió que en farem és des de les arts plàstiques. No perquè sigui un enfocament que tingui més interès que un altre, sinó perquè aquest membre del consell de redacció de la revista que s'ha fet càrrec de la preparació del dossier és historiador de l'art; i a més a més, ja toca que a la taula de la cultura catalana la filologia cedeixi algun cop una mica de protagonisme a altres disciplines tan dignes com ella, encara que no es transmetin a través de l'instrument únic i carismàtic de l'idioma que dona personalitat pròpia al nostre país.

En l'obertura del dossier, jo mateix passo revista a la iconografia artística de Maragall, i he de concloure, un cop finalitzada la recerca, que és menys abundosa i densa del que la gran dimensió humana i cultural d'una personalitat tan destacada com a escriptor m'havia fer pensar en un principi.

Un membre de la plantilla de la Biblioteca de Catalunya, que a banda d'exercir-hi tasques d'altra entitat és ja un reconegut historiador de l'art, Aitor Quiney, aborda també aquí, amb el rigor que el caracteritza, l'estudi de dues realitzacions artístiques concebudes en homenatge pòstum a Maragall.

Vàrem convidar la professora de la Universitat de Barcelona Teresa-M. Sala a analitzar el mobiliari i interiorisme de can Maragall, com a especialista destacada que és en aquest aspecte de les arts aplicades a Catalunya. I el que no figura a la documentació conservada l'autora ho ha suplert amb el seu gran coneixement del context.

De la mateixa manera ens vàrem posar en contacte amb Immaculada Socias, també professora d'Història de l'Art de la Universitat de Barcelona, perquè, com a responsable d'un grup de recerca que treballa el col·leccionisme, designés a algun dels seus col·laboradors per estudiar sumàriament la notable col·lecció d'art del poeta –i fins i tot les peces importants que s'hi afegiren després de la seva mort prematura–, tasca que ha realitzat acuradament Carla Planas.

Lourdes Jiménez, autora d'una tesi doctoral en què estudia molt a fons la influència de Richard Wagner sobre l'art hispànic, tema del qual és avui la gran especialista de l'estat espanyol, identifica la temàtica wagneriana –fins aleshores desconeguda– d'una estampa primerenca que Josep Maria Sert va dedicar a Maragall, i n'explicita les circumstàncies en el seu article.

Finalment, un altre aclaridor estudi de detall és la proposta que fa Anna Maria Blasco d'atribuir a Josep Pijoan els apunts i croquis realitzats en un llibre que formava part de la biblioteca personal del poeta i que es conserva actualment a l'Arxiu Joan Maragall.

Francesc Fontbona